SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-0610-190-26

Druk nr 3334

Warszawa, 4 listopada 2026 r.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy - Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Sprawiedliwości.

Z poważaniem

Donald Tusk

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Projekt

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia

Art. 1. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2026 r. poz. 1336) w art. 96 po § 1ag dodaje się § 1ah w brzmieniu:

„§ 1ah. W postępowaniu mandatowym, w sprawach o czyny określone w art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach (Dz. U. z 2022 r. poz. 2063) można nałożyć grzywnę w wysokości do 3000 zł.”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Zgodnie z brzmieniem art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach (Dz. U. z 2022 r. poz. 2063), zwanej dalej „ustawą”:

„Kto wbrew przepisom ustawy:

1) wyraża wartości wielkości fizycznych w jednostkach miar innych niż legalne,
2) wprowadza do obrotu lub użytkowania, stosuje bądź przechowuje w stanie gotowości do użycia przyrządy pomiarowe, podlegające prawnej kontroli metrologicznej, bez wymaganych dowodów tej kontroli lub niespełniające wymagań,
3) użytkuje przyrządy pomiarowe w dziedzinach, o których mowa w art. 8 ust. 1, niezgodnie z warunkami właściwego ich stosowania,
4) dokonuje legalizacji pierwotnej lub legalizacji ponownej przyrządów pomiarowych bez wymaganego upoważnienia,
5) (uchylony)
6) świadomie utrudnia organom administracji miar wykonywanie ich zadań w zakresie sprawowania nadzoru

– podlega karze grzywny.”.

W przypadku stwierdzenia wystąpienia czynów zabronionych opisanych w art. 26 ust. 1 ustawy, uprawnione organy mogą nałożyć, zgodnie z art. 96 § 1 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2026 r. poz. 1336), grzywnę w wysokości do 500 zł, a w przypadku, o którym mowa w art. 9 § 1 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2026 r. poz. 1372) – do 1000 zł, niezależnie od skali stwierdzonych nieprawidłowości.

W Informacji o wynikach kontroli Nr P/23/088: „Funkcjonowanie administracji miar”, Najwyższa Izba Kontroli, zwana dalej „NIK”, wskazała, że kontrola użytkowników odmierzaczy paliw przeprowadzona przez Okręgowe Urzędy Miar, zwane dalej „OUM”, na zlecenie NIK, wykazała m.in. nieprawidłowe odmierzanie przez przyrządy pomiarowe wydawanego paliwa.

W świetle powyższego, NIK sformułował wniosek *de lege ferenda* w zakresie rozważenia podjęcia działań w celu zwiększenia dopuszczalnych prawem kwot grzywien nakładanych

w drodze mandatów karnych, adekwatnie do społecznej szkodliwości naruszeń prawa dotyczących przyrządów pomiarowych służących do odmierzania paliw ciekłych.

Jak już wskazano powyżej, możliwa do nałożenia w postępowaniu mandatowym kara grzywny w maksymalnej wysokości 500 zł w przypadku wystąpienia czynów wypełniających znamiona z art. 26 ust. 1 ustawy jest zbyt niska i nie ma charakteru działania prewencyjnego lub odczuwalnej sankcji.

Propozycja określenia wysokości kary grzywny, możliwej do nałożenia w postępowaniu mandatowym, na poziomie 3000 zł pozwoli na jej prawidłowe miarkowanie przy uwzględnieniu stopnia społecznej szkodliwości ujawnionego czynu.

Przy ustaleniu zaproponowanej maksymalnej wysokości kary grzywny wzięto również pod uwagę, że podniesienie ww. wartości do zbyt wysokiego poziomu może wpłynąć na zwiększenie liczby odmów przyjęcia mandatów karnych, a w konsekwencji zwiększenie liczby kierowanych wniosków do sądów.

Opisany problem, związany z nieadekwatną wysokością grzywny nakładanej w postępowaniu mandatowym, ujawnił się na tle stosowania przyrządów pomiarowych, podlegających prawnej kontroli metrologicznej, które nie spełniały stawianych im wymagań przez nieprawidłowe odmierzanie wydawanego paliwa. Dotyczył zatem czynu z art. 26 ust. 1 pkt 2 ustawy.

Konieczność zachowania wewnętrznej spójności regulacji przemawia jednocześnie za podwyższeniem wysokości grzywny możliwej do nałożenia w postępowaniu mandatowym w stosunku do wszystkich zachowań opisanych w art. 26 ust 1 ustawy. Przeciętny stopień społecznej szkodliwości wszystkich zachowań opisanych w tym przepisie jest porównywalny, co przemawia za stosowaniem tożsamych regulacji na gruncie postępowania mandatowego.

Należy również zwrócić uwagę, że górna granica kwoty mandatu za wykroczenia z art. 26 ust 1 ustawy nie uległa żadnej zmianie od wejścia w życie ustawy (1 stycznia 2003 r.). Obowiązująca wówczas ustawa z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia przewidywała możliwość nałożenia mandatu w wysokości 500 zł.

Zmiana siły nabywczej pieniądza na przestrzeni ponad 23 lat samoistnie uzasadnia podwyższenie możliwej do nałożenia grzywny w postępowaniu mandatowym za wszystkie czyny opisane w art. 26 ust. 1 ustawy.

Proponuje się, aby projektowana ustawa – zgodnie z art. 2 – weszła w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia. Taki okres *vacatio legis* pozwoli na należyte zapoznanie się z przepisami ustawy i odpowiednie przystosowanie się do wprowadzanych zmian. Rozwiązanie będzie również korzystne z punktu widzenia organizacji i skuteczności nadzoru nad wykonywaniem przepisów ustawy – Prawo o miarach.

Projekt nie wymaga przedstawiania organom i instytucjom Unii Europejskiej w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia. W szczególności, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. UE L 189 z 03.07.1998, str. 42), projekt ustawy nie będzie przedmiotem konsultacji z Europejskim Bankiem Centralnym.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych i nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach dotyczących sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych, tj. rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt ustawy nie zawiera wymogów nakładanych na usługodawców podlegających notyfikacji, o której mowa w art. 15 ust. 7 i art. 39 ust. 5 dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym (Dz. Urz. UE L 376 z 27.12.2006, str. 36).

Projekt nie podlegał dokonaniu oceny OSR przez koordynatora OSR w trybie § 32 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2026 r. poz. 404), zwanym dalej „Regulaminem pracy RM”.

Zgodnie z § 52 Regulaminu pracy RM oraz zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2026 r. poz. 936) projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny”.

W celu spełnienia wymogów, o których mowa w § 42 ust. 1 Regulaminu pracy RM, projekt został skierowany do koordynatora OSR.

Projekt nie dotyczy warunków określonych w uchwale nr 20 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednolicenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych (M.P. poz. 205).

Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia **Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące** Ministerstwo Sprawiedliwości **Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu** Pod względem legislacyjnym i merytorycznym: Arkadiusz Myrcha – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości **Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu** Opiekun legislacyjny: Monika Walewska, Zastępca Dyrektora Departamentu Legislacyjnego tel. 22 52 12 764, e-mail: sekretariat.dl@ms.gov.pl Anna Gawrych, Główny Specjalista, Departament Legislacyjny tel. 882 329 705, e-mail: Anna.Gawrych@ms.gov.pl Opiekun merytoryczny: Adam Synakiewicz, Dyrektor Departamentu Prawa Karnego tel. 22 52 12 645, e-mail: sekretariat.dpk@ms.gov.pl	**Data sporządzenia** 21.10.2026 r. **Źródło:** Inicjatywa własna **Nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów:** **UD398**

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Konieczność podjęcia prac legislacyjnych stanowi potrzeba zmiany przepisów odnoszących się do wysokości sankcji grzywny w przypadku popełnienia wykroczeń przewidzianych w art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach[1] (dalej jako „ustawa”). Tymi wykroczeniami są:

1) wyrażanie wartości wielkości fizycznych w jednostkach miar innych niż legalne,
2) wprowadzanie do obrotu lub użytkowania, stosowanie bądź przechowywanie w stanie gotowości do użycia przyrządów pomiarowych, podlegających prawnej kontroli metrologicznej, bez wymaganych dowodów tej kontroli lub niespełniających wymagań,
3) użytkowanie przyrządów pomiarowych w dziedzinach, o których mowa w art. 8 ust. 1 ustawy, niezgodnie z warunkami właściwego ich stosowania,
4) dokonywanie legalizacji pierwotnej lub legalizacji ponownej przyrządów pomiarowych bez wymaganego upoważnienia,
5) świadome utrudnianie organom administracji miar wykonywanie ich zadań w zakresie sprawowania nadzoru.

W obowiązującym stanie prawnym, w przypadku stwierdzenia przez upoważnionych pracowników Okręgowych Urzędów Miar wystąpienia czynów zabronionych opisanych w art. 26 ust. 1 ustawy, organy administracji miar w postępowaniu mandatowym mogą nałożyć, zgodnie z art. 96 § 1 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia[2], grzywnę w wysokości do 500 zł, a w przypadku, o którym mowa w art. 9 § 1 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń[3] – do 1000 zł.

Ponadto, w przypadku czynu zabronionego wskazanego w art. 26 ust. 1 pkt 2 ustawy, tj. wprowadzania do obrotu lub użytkowania, stosowania bądź przechowywania w stanie gotowości do użycia przyrządów pomiarowych, podlegających prawnej kontroli metrologicznej, bez wymaganych dowodów tej kontroli lub niespełniających wymagań, kompetencje do nakładania mandatów karnych za to wykroczenie mają również inne podmioty kontrolne, tj. Policja, straż gminna (miejska), Inspekcja Handlowa, Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, Inspekcja Transportu Drogowego. Dodatkowo, wskazane podmioty mają również kompetencje do nakładania mandatów karnych w przypadku niektórych wykroczeń wymienionych w art. 26 ust. 1 pkt 1 oraz pkt. 3–5 ustawy.

Z danych Głównego Urzędu Miar wynika, że w latach 2020–2025 wystawionych zostało łącznie 2230 mandatów (średniorocznie 372 mandaty). Liczba ta dotyczy wyłącznie mandatów wystawionych przez Okręgowe Urzędy Miar.

[1] Dz. U. z 2022 r. poz. 2063.
[2] Dz. U. z 2026 r. poz. 1336.
[3] Dz. U. z 2026 r. poz. 1372.

Nie jest możliwe oszacowanie łącznej liczby oraz praktyki mandatów wystawionych w ostatnich latach przez wszystkie uprawnione do tego organy, w przypadku popełnienia wykroczeń przewidzianych w art. 26 ust. 1 ustawy, z uwagi na brak prowadzenia cząstkowych statystyk w tym przedmiocie przez uprawnione podmioty.

Źródło: Na podstawie danych Departamentu Innowacji i Rozwoju Głównego Urzędu Miar.

W Informacji o wynikach kontroli Nr P/23/088: „Funkcjonowanie administracji miar", Najwyższa Izba Kontroli (dalej „NIK") wskazała, że kontrola użytkowników odmierzaczy paliw przeprowadzona przez Okręgowe Urzędy Miar na zlecenie NIK wykazała m.in. nieprawidłowe odmierzanie przez przyrządy pomiarowe wydawanego paliwa. Wskazane nieprawidłowości dotyczą czynu z art. 26 ust. 1 pkt 2 ustawy.

NIK sformułowała zatem wniosek *de lege ferenda* w zakresie rozważenia podjęcia działań w celu zwiększenia dopuszczalnych prawem kwot grzywien nakładanych w drodze mandatów karnych przez upoważnionych pracowników administracji miar, adekwatnie do społecznej szkodliwości naruszeń prawa dotyczących przyrządów pomiarowych służących do odmierzania paliw ciekłych.

Należy również zwrócić uwagę, że górna granica kwoty mandatu za wykroczenia z art. 26 ust. 1 ustawy nie uległa żadnej zmianie od wejścia w życie ustawy, tj. od 1 stycznia 2003 r. Obowiązująca wówczas ustawa z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia, przewidywała możliwość nałożenia mandatu w wysokości 500 zł. Ponadto zmiana siły nabywczej pieniądza na przestrzeni ponad 23 lat samoistnie uzasadnia podwyższenie możliwej do nałożenia grzywny w przedmiotowych postępowaniach mandatowych.

Obecna, możliwa do nałożenia w postępowaniu mandatowym kara grzywny w maksymalnej wysokości 500 zł w przypadku wystąpienia czynów wypełniających znamiona z art. 26 ust. 1 ustawy jest zbyt niska i nie ma charakteru działania prewencyjnego lub odczuwalnej sankcji.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W świetle powyższego, rozwiązaniem problemu zaprezentowanego w punkcie 1 OSR jest podjęcie działań w celu zwiększenia dopuszczalnych prawem kwot grzywien nakładanych w drodze mandatów karnych przez upoważnionych pracowników administracji miar (innych uprawnionych organów), adekwatnie do społecznej szkodliwości naruszeń prawa dotyczących przyrządów pomiarowych służących do odmierzania paliw ciekłych.

Proponuje się dodanie – w art. 96 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia – § 1ah, który zakłada określenie wysokości kary grzywny, możliwej do nałożenia w postępowaniu mandatowym w sprawach o czyny określone w art. 26 ust. 1 ustawy – w wysokości **do 3000 zł.**

Określenie wysokości kary grzywny na takim poziomie pozwoli na prawidłowe miarkowanie grzywny, przy uwzględnieniu stopnia społecznej szkodliwości ujawnionego czynu. Ponadto, ustalając maksymalny pułap grzywny na poziomie 3000 zł, uwzględniono potrzebę zachowania proporcjonalności. Przyjęto wysokość sankcji, która zwiększa jej skuteczność prewencyjną, ale jednocześnie nie powinna prowadzić do nadmiernego wzrostu liczby odmów przyjęcia mandatu, co mogłoby skutkować zwiększeniem liczby spraw kierowanych do sądów powszechnych. Przyjęty poziom jest zatem kompromisem pomiędzy potrzebą skutecznego przeciwdziałania naruszeniom a koniecznością utrzymania efektywności postępowania mandatowego.

Dodatkowo wskazać należy, że inne nieprawidłowości, poza wymienionymi w art. 26 ust. 1 pkt 2 ustawy, nie były bezpośrednim powodem projektowanej nowelizacji. Jednakże konieczność zachowania wewnętrznej spójności regulacji przemawia za podwyższeniem wysokości grzywny możliwej do nałożenia w postępowaniu mandatowym w stosunku do wszystkich zachowań opisanych w art. 26 ust. 1 ustawy, a nie jedynie w stosunku zachowań opisanych

w art. 26 ust. 1 pkt 2 ustawy. Przeciętny stopień społecznej szkodliwości wszystkich zachowań opisanych w tym przepisie jest bowiem porównywalny, co przemawia za stosowaniem tożsamych regulacji na gruncie postępowania mandatowego.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Projektowane rozwiązanie ze względu na stopień szczegółowości nie było poddawane analizie prawnoporównawczej.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Organy administracji miar – Okręgowe Urzędy Miar	10	Główny Urząd Miar	Wprowadzenie możliwości nałożenia mandatu w wysokości do 3000 zł za popełnienie jednego z wykroczeń zawartych w art. 26 ust. 1 ustawy.
Użytkownicy przyrządów pomiarowych podlegających prawnej kontroli metrologicznej	Wielkość trudna do oszacowania	-	
Policja	1	Informacja powszechnie dostępna	
Straże gminne (miejskie)	448 oddziały 8366 strażników gminnych (miejskich)	Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji (według stanu na 31.12.2025 r.)	
Inspekcja Handlowa	1	Informacja powszechnie dostępna	
Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych	1	Informacja powszechnie dostępna	
Inspekcja Transportu Drogowego	1	Informacja powszechnie dostępna	

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów[4] oraz stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa[5].

W ramach opiniowania projekt został przekazany następującym podmiotom:

1. Prokurator Krajowy;
2. Sąd Najwyższy;
3. Krajowa Rada Sądownictwa;
4. Krajowa Rada Prokuratorów;
5. Naczelna Rada Adwokacka;
6. Krajowa Rada Radców Prawnych;
7. Rzecznik Praw Obywatelskich;
8. Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorstw;
9. Prezesi sądów apelacyjnych (oraz sądy okręgowe i sądy rejonowe);
10. Prezesi wojskowych sądów okręgowych (oraz sądy garnizonowe);

[4] M.P. z 2026 r. poz. 404.

[5] Dz. U. z 2026 r. poz. 936.

11. Powszechne jednostki organizacyjne prokuratury;
12. Prezes Głównego Urzędu Miar;
13. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
14. Główny Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych;
15. Główny Inspektor Ochrony Środowiska;
16. Główny Inspektor Transportu Drogowego;
17. Krajowa Izba Lekarsko-Weterynaryjna.

Czas trwania opiniowania – 21 dni.

W ramach konsultacji publicznych projekt zostanie przekazany następującym podmiotom:
1. Stowarzyszenie Sędziów Polskich „Iustitia";
2. Stowarzyszenie Sędziów „Themis";
3. Stowarzyszenie Prokuratorów „Lex Super Omnia";
4. Ogólnopolskie Stowarzyszenie Referendarzy Sądowych;
5. Stowarzyszenie Referendarzy Sądowych LEX IUSTA;
6. Konfederacja „Lewiatan";
7. Business Centre Club;
8. Polska Rada Biznesu;
9. Stowarzyszenie Interwencji Prawnej;
10. Sieć Obywatelska Watchdog Polska;
11. Fundacja Krakowski Instytut Prawa Karnego;
12. Instytut Wymiaru Sprawiedliwości;
13. Centralny Instytut Analiz Polityczno-Prawnych;
14. Ogólnopolska Federacja Organizacji Pozarządowych;
15. Związek Przedsiębiorców i Pracodawców;
16. Związek Rzemiosła Polskiego;
17. Związek Pracodawców Polskich;
18. Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej;
19. Federacja Przedsiębiorców Polskich;
20. Ogólnopolska Federacja Przedsiębiorców i Pracodawców Przedsiębiorcy.pl;
21. Polska Izba Handlu;
22. Stowarzyszenie Konsumentów Polskich;
23. Federacja Konsumentów;
24. Polska Izba Paliw Płynnych;
25. Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego;
26. Naczelna Rada Zrzeszeń Handlu i Usług;
27. Związek Polskich Pracodawców Handlu i Usług;
28. Polska Izba Ochrony;
29. Polska Izba Stacji Kontroli Pojazdów;
30. Forum Przewoźników Ekspresowych;
31. Izba Gospodarcza Transportu Lądowego;
32. Ogólnopolski Związek Pracodawców Transportu Drogowego;
33. Polska Izba Gospodarcza Transportu Samochodowego i Spedycji;
34. Zrzeszenie Międzynarodowych Przewoźników Drogowych;
35. Górnicza Izba Przemysłowo-Handlowa;
36. Krajowa Izba Gospodarcza;
37. Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji;
38. Polska Rada Centrów Handlowych;
39. Polskie Stowarzyszenie Obsługi Rolnictwa POLSOR;
40. Krajowa Rada Komendantów Straży Miejskich i Gminnych RP;
41. Unia Metropolii Polskich;
42. Stowarzyszenie Gmin Regionu Południowo-Zachodniego Mazowsza.

Czas trwania konsultacji publicznych – 21 dni.

Z uwagi na zakres regulacji bezpośrednio dotyczący funkcjonowania straży gminnych (miejskich), a więc formacji samorządowej, projekt ustawy został przekazany do opiniowania Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Projekt ustawy uzyskał pozytywną opinię Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

W ramach opiniowania Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego, Prokurator Krajowy, Krajowa Rada Radców Prawnych, Prezes Głównego Urzędu Miar, Główny Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, Prezes Sądu Apelacyjnego w Katowicach, Prezes Sądu Okręgowego w Katowicach, Prezes Sądu Apelacyjnego w Szczecinie, Prezes Sądu Apelacyjnego w Warszawie, Prezes Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu, Prezes Sądu Apelacyjnego w Krakowie, Prezes Wojskowego Sądu Okręgowego w Poznaniu i Prokurator Regionalny w Szczecinie poinformowali o braku uwag do projektu. Krajowa Rada Prokuratorów przekazała pozytywną opinię o projekcie ustawy.

Uwagi do projektu ustawy zostały przedstawione przez Prezesa Sądu Okręgowego w Szczecinie i Prezesa Sądu Rejonowego w Pszczynie.

Zestawienie przedstawionych uwag wraz z odniesieniem Ministra Sprawiedliwości zawiera odrębna tabela.

W ramach konsultacji publicznych uwagi do projektu zostały przedstawione przez Konfederację „Lewiatan" i Polską Izbę Paliw Płynnych.

Federacja Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia „Porozumienie Zielonogórskie" poinformowała o braku uwag do projektu.

Zestawienie przedstawionych uwag wraz z odniesieniem Ministra Sprawiedliwości zawiera odrębna tabela.

Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem ustawy w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2026 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	*Łącznie (0–10)*
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	Brak wpływu na wydatki sektora finansów publicznych.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowana regulacja może wpłynąć na dochody sektora finansów publicznych, w związku z podwyższeniem wysokości kary grzywny, możliwej do nałożenia w postępowaniu mandatowym, do 3000 zł. Skala ewentualnego wzrostu dochodów budżetu państwa jest trudna do oszacowania, ponieważ będzie zależała od liczby ujawnianych naruszeń i wysokości nakładanego mandatu.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	*Łącznie (0–10)*
W ujęciu pieniężnym (w mln zł,	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							

ceny stałe z 2026 r.)	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							

W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Brak wpływu.
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Przedmiotowy projekt nie określa zasad podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej, w związku z czym odstąpiono od analiz i oceny przewidywanych skutków społeczno-gospodarczych, wskazanych w art. 66 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców[6].
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe, w tym osoby z niepełnosprawnością i starsze	Brak wpływu.
Niemierzalne		
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie proponowanej zmiany ustawy będzie miało pozytywny wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw, ponieważ może ograniczyć liczbę wykroczeń z art. 26 ust. 1 ustawy, popełnianych przez użytkowników przyrządów pomiarowych podlegających prawnej kontroli metrologicznej.	

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☒ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: …	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: …
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

Komentarz: Przedmiotowy projekt ustawy nie wpłynie na obciążenia regulacyjne.

9. Wpływ na rynek pracy

Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☒ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie

Omówienie wpływu	Możliwy jest pośredni wpływ na sądy powszechne, które w postępowaniu w sprawach o wykroczenia będą orzekały grzywnę. Wprowadzenie możliwości zwiększenia dopuszczalnych prawem kwot grzywien, nakładanych w drodze mandatów karnych przez upoważnionych pracowników administracji miar, powinno zniechęcać użytkowników przyrządów pomiarowych do popełniania czynów z art. 26 ust. 1 ustawy, co może skutkować zmniejszeniem liczby spraw rozpatrywanych przez sądy. Z drugiej strony, podniesienie poziomu wartości grzywien może wpłynąć na zwiększenie liczby odmów przyjęcia mandatów karnych, a w konsekwencji zwiększenie liczby kierowanych wniosków do sądów, co może skutkować zwiększeniem liczby spraw o wykroczenia, wymagających rozpatrzenia przez sądy.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Ustawa wejdzie w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

[6] Dz. U. z 2025 r. poz. 1480, z późn. zm.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?
Efekty wejścia w życie projektowanych rozwiązań będą natychmiastowe i nie wymagają pomiaru.
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)
Brak.

Raport z konsultacji

projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (nr UD398 w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów)

W ramach opiniowania projekt został przekazany następującym podmiotom:

1. Prokurator Krajowy;
2. Sąd Najwyższy;
3. Krajowa Rada Sądownictwa;
4. Krajowa Rada Prokuratorów;
5. Naczelna Rada Adwokacka;
6. Krajowa Rada Radców Prawnych;
7. Rzecznik Praw Obywatelskich;
8. Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorstw;
9. Prezesi sądów apelacyjnych (oraz sądy okręgowe i sądy rejonowe);
10. Prezesi wojskowych sądów okręgowych (oraz sądy garnizonowe);
11. Powszechne jednostki organizacyjne prokuratury;
12. Prezes Głównego Urzędu Miar;
13. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
14. Główny Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych;
15. Główny Inspektor Ochrony Środowiska;
16. Główny Inspektor Transportu Drogowego;
17. Krajowa Izba Lekarsko-Weterynaryjna.

Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego, Prokurator Krajowy, Krajowa Rada Radców Prawnych, Prezes Głównego Urzędu Miar, Główny Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, Prezes Sądu Apelacyjnego w Katowicach, Prezes Sądu Okręgowego w Katowicach, Prezes Sądu Apelacyjnego w Szczecinie, Prezes Sądu Apelacyjnego w Warszawie, Prezes Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu, Prezes Sądu Apelacyjnego w Krakowie, Prezes Wojskowego Sądu Okręgowego w Poznaniu i Prokurator Regionalny w Szczecinie poinformowali o braku uwag do projektu. Krajowa Rada Prokuratorów przekazała pozytywną opinię o projekcie ustawy.

Uwagi do projektu rozporządzenia zostały przedstawione przez Prezesa Sądu Okręgowego w Szczecinie i Prezesa Sądu Rejonowego w Pszczynie.

W ramach konsultacji publicznych projekt został przekazany następującym podmiotom:

1. Stowarzyszenie Sędziów Polskich „Iustitia”;
2. Stowarzyszenie Sędziów „Themis”;
3. Stowarzyszenie Prokuratorów „Lex Super Omnia”;
4. Ogólnopolskie Stowarzyszenie Referendarzy Sądowych;
5. Stowarzyszenie Referendarzy Sądowych LEX IUSTA;
6. Konfederacja „Lewiatan”;
7. Business Centre Club;
8. Polska Rada Biznesu;
9. Stowarzyszenie Interwencji Prawnej;
10. Sieć Obywatelska Watchdog Polska;
11. Fundacja Krakowski Instytut Prawa Karnego;
12. Instytut Wymiaru Sprawiedliwości;
13. Centralny Instytut Analiz Polityczno-Prawnych;
14. Ogólnopolska Federacja Organizacji Pozarządowych;
15. Związek Przedsiębiorców i Pracodawców;
16. Związek Rzemiosła Polskiego;
17. Związek Pracodawców Polskich;
18. Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej;
19. Federacja Przedsiębiorców Polskich;
20. Ogólnopolska Federacja Przedsiębiorców i Pracodawców Przedsiębiorcy.pl;
21. Polska Izba Handlu;
22. Stowarzyszenie Konsumentów Polskich;
23. Federacja Konsumentów;
24. Polska Izba Paliw Płynnych;
25. Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego;
26. Naczelna Rada Zrzeszeń Handlu i Usług;
27. Związek Polskich Pracodawców Handlu i Usług;
28. Polska Izba Ochrony;
29. Polska Izba Stacji Kontroli Pojazdów;
30. Forum Przewoźników Ekspresowych;

31. Izba Gospodarcza Transportu Lądowego;

32. Ogólnopolski Związek Pracodawców Transportu Drogowego;

33. Polska Izba Gospodarcza Transportu Samochodowego i Spedycji;

34. Zrzeszenie Międzynarodowych Przewoźników Drogowych;

35. Górnicza Izba Przemysłowo-Handlowa;

36. Krajowa Izba Gospodarcza;

37. Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji;

38. Polska Rada Centrów Handlowych;

39. Polskie Stowarzyszenie Obsługi Rolnictwa POLSOR;

40. Krajowa Rada Komendantów Straży Miejskich i Gminnych RP;

41. Unia Metropolii Polskich;

42. Stowarzyszenie Gmin Regionu Południowo-Zachodniego Mazowsza.

Uwagi do projektu zostały przedstawione przez Konfederację „Lewiatan" i Polską Izbę Paliw Płynnych.

Federacja Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia „Porozumienie Zielonogórskie" poinformowała o braku uwag do projektu.

Zestawienie przedstawionych uwag wraz z odniesieniem Ministra Sprawiedliwości zawierają odrębne tabele.

Projekt został skierowany do opiniowania i konsultacji publicznych w dniu 9 czerwca 2026 r. z terminem 21 dni na przedstawienie stanowiska. Termin konsultacji publicznych i opiniowania upłynął 30 czerwca 2026 r.

Projekt nie był przedstawiany właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnień.

Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.

Z uwagi na zakres regulacji bezpośrednio dotyczący funkcjonowania straży gminnych (miejskich), a więc formacji samorządowej, projekt ustawy został przekazany do opiniowania Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego. Projekt ustawy uzyskał pozytywną opinię Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

UWAGI ZGŁOSZONE W RAMACH KONSULTACJI PUBLICZNYCH
do projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia
(nr UD398 w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów)

Lp.	Przepis	Treść uwagi	Podmiot zgłaszający uwagę	Stanowisko MS
1.	Art. 1	Projekt, podnoszący górną granicę grzywny nakładanej w postępowaniu mandatowym za czyny z art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach (Dz. U. z 2022 r. poz. 2063) z 500 zł do 3 000 zł, rozpatrywany jest – jak wynika z uzasadnienia – w oderwaniu od całokształtu reżimu sankcyjnego, jakiemu podlegają już obecnie przedsiębiorcy stosujący przyrządy pomiarowe służące do odmierzania paliw ciekłych. Tymczasem ocena proporcjonalności proponowanej zmiany wymaga uwzględnienia łącznego, kumulatywnego efektu wszystkich instrumentów sankcyjnych funkcjonujących w tym obszarze, nie tylko instrumentu mandatowego. Branża paliwowa jest jedną z najbardziej intensywnie regulowanych i nadzorowanych branż gospodarki – podlega m.in. kontroli metrologicznej (Prawo o miarach), nadzorowi jakościowemu (ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw), obowiązkom akcyzowym i monitoringowym (Prawo energetyczne, system SENT, Prawo celne), wymogom środowiskowym oraz – w przypadku istotnych nieprawidłowości metrologicznych – sankcjom o charakterze unijnym. Wprowadzenie i **zaostrzenie kolejnego izolowanego zaostrzenia w jednym z wielu reżimów,** bez analizy efektu kumulacji, prowadzi do dalszego, nieproporcjonalnego przeregulowania sektora. **Mandat to nie jedyna sankcja – kumulacja z innymi reżimami odpowiedzialności**	**Polska Izba Paliw Płynnych**	**Uwaga niezasadna.** Projektowana zmiana nie ingeruje w wysokość sankcji za czyny z art. 26 ust. 1 ustawy – Prawo o miarach a jedynie wskazuje w jakiej wysokości grzywna może zostać nałożona w postępowania mandatowym. Innymi słowy projekt nie zmienia sankcji a jedynie to w jakim trybie zostanie ona nałożona co z punktu widzenia argumentacji autora uwagi, opartej na poszanowaniu zasady proporcjonalności dolegliwości, jest indyferentne. Uwaga dotycząca „rozważenia wprowadzenia rozwiązań o charakterze prewencyjnym i wspierającym (np. dofinansowanie częstszej legalizacji/wzorcowania przyrządów, programy wsparcia technicznego)” wykracza poza zakres projektowanej ustawy.

		Należy zwrócić uwagę, że grzywna nakładana w postępowaniu mandatowym za czyny opisane w art. 26 ust. 1 Prawa o miarach nie jest jedynym, a tym bardziej nie jest najbardziej dolegliwym instrumentem odpowiedzialności, jaki może zostać zastosowany wobec przedsiębiorcy w razie ujawnienia nieprawidłowości w funkcjonowaniu przyrządu pomiarowego (np. odmierzacza paliw). W szczególności wskazać należy na następujące, dodatkowe mechanizmy sankcyjne i nadzorcze, które mogą być uruchomione niezależnie od (i równolegle do) postępowania mandatowego: • Informowanie przez Główny Urząd Miar Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki (URE) o ujawnionych nieprawidłowościach metrologicznych dotyczących przyrządów pomiarowych służących do odmierzania paliw ciekłych – jako organu sprawującego nadzór koncesyjny nad podmiotami prowadzącymi działalność w zakresie obrotu paliwami. Na podstawie tej informacji Prezes URE może wszczynać (i wszczyna) postępowania w ramach nadzoru koncesyjnego i nakładać na przedsiębiorcę kary pieniężne, których górna granica może wynosić do 15% przychodu przedsiębiorcy osiągniętego w poprzednim roku podatkowym. Sankcja ta jest więc nie tylko niezależna od grzywny mandatowej, ale również o wielokrotnie wyższym wymiarze finansowym i o zasadniczo odmiennym charakterze (postępowanie administracyjne). • Odpowiedzialność administracyjna i sankcje pieniężne przewidziane w odrębnych ustawach sektorowych, nakładane w drodze decyzji administracyjnych, niezależnie od ewentualnego postępowania mandatowego lub wykroczeniowego. • Konsekwencje cywilnoprawne wobec konsumentów i kontrahentów (roszczenia z tytułu niezgodności towaru z umową, rękojmia, postępowania grupowe), wynikające z tego samego stanu faktycznego, który stanowi podstawę odpowiedzialności wykroczeniowej.		

		• Sankcje wizerunkowe i utrata zaufania konsumentów, które w praktyce stanowią dla przedsiębiorców z branży paliwowej dolegliwość ekonomicznie porównywalną lub wyższą niż jakakolwiek grzywna administracyjna. W świetle powyższego, podnoszenie górnej granicy grzywny mandatowej sześciokrotnie (z 500 zł do 3 000 zł) – w sytuacji, gdy ten sam czyn może już dziś skutkować (i skutkuje) odpowiedzialnością administracyjną oraz odpowiedzialnością cywilną – **stanowi dodanie kolejnej warstwy sankcji do systemu, który już obecnie charakteryzuje się wysokim poziomem represyjności wobec tej kategorii przedsiębiorców.** **Wnioski** W świetle przedstawionych uwag, wnosimy o rozważenie możliwości • Rezygnacji podnoszenia górnej granicy grzywny mandatowej za czyny z art. 26 ust. 1 Prawa o miarach w proponowanym wymiarze bądź co najmniej istotne ograniczenie zakresu i wysokości tej zmiany; • przeprowadzenie – przed dalszymi pracami legislacyjnymi – całościowej analizy łącznego obciążenia regulacyjnego i sankcyjnego branży paliwowej w obszarze metrologii i jakości paliw, z uwzględnieniem instrumentów krajowych i unijnych, w celu zapewnienia proporcjonalności proponowanych zmian; • w razie kontynuowania prac nad Projektem – rozważenie wprowadzenia rozwiązań o charakterze prewencyjnym i wspierającym (np. dofinansowanie częstszej legalizacji/wzorcowania przyrządów, programy wsparcia technicznego), jako alternatywy lub uzupełnienia podejścia opartego wyłącznie na zaostrzeniu sankcji.		

2.	Art. 1 §1ah ustawy zmieniającej w zakresie art. 96 ustawy zmienianej	Projekt ustawy przewiduje podniesienie górnej granicy grzywny nakładanej w postępowaniu mandatowym za czyny określone w art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach (Dz. U. z 2022 r. poz. 2063). Projektowany przepis nie uwzględnia specyfiki podmiotów prowadzących działalność na dużą skalę. W tego rodzaju działalności – pomimo dochowania należytej staranności organizacyjnej i technicznej – występuje, wynikające ze skali operacyjnej, statystyczne ryzyko incydentalnych uchybień. Takie podejście prowadzi do nieproporcjonalnego ryzyka obciążenia podmiotów dużych względem mniejszych uczestników rynku, co pozostaje w sprzeczności z zasadą proporcjonalności oraz adekwatności sankcji do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości ujawnionego czynu. Ponadto, projektowane rozwiązanie nie różnicuje naruszeń o charakterze materialnym i formalnym. Tymczasem naruszenia materialne, skutkujące rzeczywistym przekroczeniem dopuszczalnych błędów pomiarowych lub wpływem na wynik pomiaru, powinny być oceniane odmiennie niż uchybienia o charakterze formalnym, które nie mają wpływu na prawidłowość pomiaru, a wynikają np. z opóźnień w obiegu dokumentacji czy niedochowania terminów administracyjnych. W tym kontekście zasadne wydaje się wprowadzenie bardziej zróżnicowanego podejścia do wymiaru kary. Wyższe sankcje powinny być zastrzeżone dla przypadków umyślnego naruszenia przepisów w szczególności polegających na celowym niezgłaszaniu przyrządów pomiarowych do legalizacji lub świadomym unikaniu ich poddania prawnej kontroli metrologicznej w celu dalszej eksploatacji bez wymaganych dowodów tej kontroli. Odmiennie należy natomiast traktować przypadki, w których przyrządy	**Konfederacja Lewiatan**	**Uwaga niezasadna.** Powtórzyć należy, że projektowana zmiana nie ingeruje w wysokość sankcji za czyny z art. 26 ust. 1 ustawy – Prawo o miarach a jedynie wskazuje w jakiej wysokości grzywna może zostać nałożona w postępowania mandatowym. Innymi słowy projekt nie zmienia sankcji a jedynie to w jakim trybie zostanie ona nałożona co z punktu widzenia argumentacji autora uwagi, opartej na poszanowaniu zasady proporcjonalności dolegliwości, jest indyferentne. Propozycja wskazania jakie okoliczności powinny być brane przy wymiarze grzywny nie jest zasadna. Charakter i waga naruszonych przepisów oraz skala działalności podmiotu wpływają na ocenę społecznej szkodliwości czynu (art. 47 § 6 k.w.), która jest brana pod uwagę przy wymiarze grzywny (art. 33 § 1 k.w.)

		pomiarowe zostały zgłoszone do właściwego organu (Okręgowy Urząd Miar), lecz z różnych przyczyn – często o charakterze nieumyślnym – nie doszło do terminowego przeprowadzenia legalizacji ponownej, skutkującego wygaśnięciem dowodów prawnej kontroli metrologicznej. W takich przypadkach maksymalny wymiar sankcji powinien być istotnie niższy, a przy wymiarze kary uwzględniane powinny być okoliczności świadczące o dochowaniu należytej staranności oraz brak realnego zagrożenia dla prawidłowości pomiarów. <u>Propozycja:</u> Proponujemy wprowadzenie przepisu, który zobowiązałby organ do uwzględniania przy wymiarze kary charakter i wagę naruszeń prawa dotyczących przyrządów pomiarowych służących do odmierzania paliw ciekłych oraz skalę działalności podmiotu. „§ 1ai. Wymierzając grzywnę, o której mowa w § 1ah, organ uwzględnia w szczególności charakter i wagę naruszenia przepisów dotyczących przyrządów pomiarowych służących do odmierzania paliw ciekłych oraz skalę działalności podmiotu.”		
3.	Uwaga dotycząca kumulacji z innymi reżimami odpowiedzialności	Ponadto zwracamy uwagę, że w odniesieniu do przyrządów pomiarowych (np. odmierzacze paliw ciekłych) projekt ustawy nie uwzględnia problematyki zbiegu odpowiedzialności z tytułu wykroczeń z odpowiedzialnością za naruszenie warunków koncesji w sektorze paliwowo-energetycznym. Obecnie funkcjonują również inne mechanizmy sankcyjne i nadzorcze, które pozostają niezależne od postępowania mandatowego, w szczególności obowiązek informowania przez Główny Urząd Miar Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o stwierdzonych nieprawidłowościach metrologicznych dotyczących przyrządów pomiarowych wykorzystywanych do odmierzania paliw	**Konfederacja Lewiatan**	**Uwaga niezasadna.** Powtórzyć należy, że projektowana zmiana nie ingeruje w wysokość sankcji za czyny z art. 26 ust. 1 ustawy – Prawo o miarach a jedynie wskazuje w jakiej wysokości grzywna może zostać nałożona w postępowania mandatowym. Innymi słowy projekt nie zmienia sankcji a jedynie to w jakim trybie zostanie ona nałożona co z punktu widzenia argumentacji autora uwagi, opartej na

		ciekłych. Na tej podstawie Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, jako organ sprawujący nadzór koncesyjny nad działalnością w zakresie obrotu paliwami, może wszcząć postępowanie administracyjne. Zgodnie z przepisami ustawy – Prawo energetyczne, karze pieniężnej podlega podmiot, który nie przestrzega obowiązków wynikających z udzielonej koncesji. Kara ta może zostać wymierzona w wysokości do 15% przychodu osiągniętego w poprzednim roku podatkowym z działalności objętej koncesją. Sankcja ta ma charakter niezależny od grzywny nakładanej w postępowaniu mandatowym, a jednocześnie jest od niej istotnie bardziej dolegliwa zarówno pod względem finansowym, jak i charakteru prawnego (postępowanie administracyjne). Ponadto Prezes Urzędu Regulacji, wymierzając kary pieniężne, kieruje się w szczególności ich funkcją prewencyjną – mają one stanowić realną i odczuwalną dolegliwość dla podmiotów naruszających przepisy oraz zapobiegać ponownemu występowaniu nieprawidłowości. Realizacja tych kompetencji służy zarówno ochronie interesów odbiorców paliw, jak i zapewnieniu bezpieczeństwa oraz zgodności z prawem użytkowania infrastruktury technicznej przez przedsiębiorców. W tym kontekście należy podkreślić, że równoległe stosowanie odpowiedzialności z tytułu wykroczeń oraz odpowiedzialności administracyjnej prowadzi do kumulacji sankcji za ten sam stan faktyczny. W naszej ocenie okoliczność ta powinna być uwzględniana przy ustalaniu wymiaru kary zarówno na gruncie ustawy – Prawo o miarach, jak i ustawy – Prawo energetyczne. <u>Propozycja:</u> Zasadne wydaje się przeprowadzenie całościowej analizy łącznego obciążenia regulacyjnego i sankcyjnego branży paliwowej obejmującej instrumenty krajowe i unijne w celu zapewnienia		poszanowaniu zasady proporcjonalności dolegliwości, jest indyferentne. Organ nakładając sankcje powinien mieć w polu widzenia nałożone na daną osobę inne dolegliwości, związane z danym czynem. Stosowanie różnych reżimów odpowiedzialności nie jest zjawiskiem odosobnionym i projekt nie wprowadza zmian, które tego by dotyczyły. W związku z powyższym postulaty z tym związane należy uznać za wykraczające poza zakres projektowanej ustawy.

		proporcjonalności projektowanych rozwiązań, np. w ramach oceny skutków regulacji.		
4.	Art. 26 ust. 1 ustawy - Prawo o miarach (praktyka stosowania)	Przy założeniu wprowadzenia przepisu podnoszącego górną granicę grzywny nakładanej w postępowaniu mandatowym za czyny określone w art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach (Dz. U. z 2022 r. poz. 2063) należy zwrócić uwagę, że projekt ustawy nie adresuje przyczyn występowania nieprawidłowych wskazań przyrządów pomiarowych oraz **opiera się na założeniu, że zaostrzenie sankcji finansowych** samo w sobie doprowadzi do ograniczenia liczby stwierdzanych nieprawidłowości. Nieprawidłowości te mogą wynikać z różnych okoliczności, w szczególności z: ▪ naturalnego zużycia eksploatacyjnego, ▪ błędów serwisowych, ▪ czynników zewnętrznych wpływających na pracę przyrządu. Okoliczności te mogą prowadzić do przekroczenia dopuszczalnych błędów pomiarowych, pomimo posiadania przez przyrząd ważnej legalizacji oraz nienaruszenia cech zabezpieczających (cech urzędowych). Ma to istotne znaczenie dla oceny stopnia zawinienia oraz społecznej szkodliwości ujawnionego czynu. W takich przypadkach, zgodnie z zasadami odpowiedzialności z tytułu wykroczeń, wymiar kary powinien podlegać miarkowaniu, z uwzględnieniem przyczyn naruszenia oraz jego rzeczywistego wpływu na prawidłowość pomiaru. Brak uwzględnienia tych okoliczności może prowadzić do naruszenia zasady proporcjonalności sankcji, mimo że zgodnie z Oceną Skutków	**Konfederacja Lewiatan**	**Uwaga niezasadna.** Projekt nie wprowadza zaostrzenia sankcji finansowych co wyżej wyjaśniono. Wskazać jedynie należy, że odpowiedzialność wykroczeniowa oparta jest na zasadzie winy a nie ryzyka.

		Regulacji przy ustalaniu maksymalnego pułapu grzywny uwzględniono potrzebę zachowania proporcjonalności sankcji. Okolicznością niezależną od podmiotu prowadzącego działalność jest również sytuacja, w której legalizacja przyrządów pomiarowych wykonywana jest przez ograniczoną liczbę uprawnionych podmiotów (Okręgowe Urzędy Miar), a terminy wyznaczanych wizyt i wykonania czynności legalizacyjnych wynoszą zazwyczaj od kilku dni do nawet kilku tygodni od dnia zgłoszenia. Dodatkowo proces ten może ulec dalszemu wydłużeniu z uwagi na ograniczoną dostępność właściwych osób (np. uprawnionego serwisanta lub przedstawiciela producenta), co wpływa na czas wyłączenia przyrządu z użytkowania.		
5.	Uwaga do uzasadnienia	**Nieprawidłowe odmierzacze paliw są wyjątkiem, nie regułą** Uzasadnienie Projektu odwołuje się do wyników kontroli Najwyższej Izby Kontroli (Informacja Nr P/23/088 „Funkcjonowanie administracji miar"), wskazując na ujawnione przez Okręgowe Urzędy Miar przypadki nieprawidłowego odmierzania paliwa przez przyrządy pomiarowe podlegające kontroli metrologicznej. Należy jednak podkreślić, że tego rodzaju nieprawidłowości – w skali całego rynku – stanowią wyjątek, a nie regułę. Ogromna większość podmiotów prowadzących stacje paliw oraz inne punkty odmierzania paliw ciekłych eksploatuje przyrządy pomiarowe podlegające okresowej legalizacji, prawidłowo i zgodnie z obowiązującymi wymaganiami metrologicznymi, co potwierdzają wyniki kontroli legalizacyjnych prowadzonych przez OUM w odniesieniu do zdecydowanej większości badanych stacji. Nadto odmierzacze paliw wyposażone w całości w systemy elektronicznych urządzeń, które jak każde inne mogą ulec w każdej chwili awarii, co zapewne uwzględniać może powyższej przywołany raport.	**Polska Izba Paliw Płynnych**	**Uwaga niezasadna.** Projekt nie wprowadza odpowiedzialności zbiorowej. Zasadą jest odpowiedzialność na zasadzie winy. Fakt, że przestrzeganie prawa jest regułą a popełnianie wykroczeń wyjątkiem nie może przemawiać przeciwko projektowanej zmianie, która, jak już wskazywano, nie zaostrza sankcji za czyny z art. 26 ust 1 ustawy – Prawo o miarach.

		W tym kontekście uzasadnienie Projektu, formułując ogólny wniosek o niedostatecznej dolegliwości obecnych sankcji „adekwatnie do społecznej szkodliwości naruszeń prawa dotyczących przyrządów pomiarowych służących do odmierzania paliw ciekłych", w istocie formułuje wnioski oparte na ograniczonej liczbie wykrytych przypadków na całą populację podmiotów regulowanych. Tego rodzaju podejście, oparte na zasadzie odpowiedzialności zbiorowej, jest – w naszej ocenie – nieuzasadnione i niezgodne z zasadą proporcjonalności regulacji. **Samo podniesienie wysokości grzywny nie adresuje przyczyn nieprawidłowości** Proponowane podniesienie górnej granicy grzywny mandatowej ma – zgodnie z uzasadnieniem – charakter wyłącznie represyjno-prewencyjny, oparty na założeniu, że wyższa kara skutecznie ograniczy liczbę nieprawidłowości. Założenie to nie zostało w uzasadnieniu poparte żadną analizą przyczyn występowania nieprawidłowych wskazań przyrządów pomiarowych (np. naturalne zużycie eksploatacyjne, błędy serwisowe, czynniki zewnętrzne wpływające na pracę odmierzacza), a w konsekwencji nie wykazano, że zwiększenie sankcji finansowej w jakikolwiek sposób przełoży się na ograniczenie skali tych zjawisk. Należy ponadto podkreślić, że przedsiębiorca nie jest w stanie dokonać ponownej legalizacji z dnia na dzień. Legalizacja przyrządów pomiarowych wykonywana jest przez ograniczoną liczbę uprawnionych podmiotów (Okręgowe Urzędy Miar), a terminy wyznaczanych wizyt i wykonania czynności legalizacyjnych sięgają nierzadko kilku dni, a w praktyce **nawet kilku tygodni od dnia zgłoszenia**. Dodatkowym czynnikiem są również trudności kadrowe – brak dostępności właściwych osób (np. uprawnionego serwisanta lub przedstawiciela producenta) wydłuża okres, w którym przyrząd jest wyłączony.		

		Podniesienie górnej granicy grzywny mandatowej nie spełnia żadnej funkcji prewencyjnej a wyłącznie zwiększa dolegliwość sankcji wobec podmiotu, który nie ponosi winy za stan faktyczny będący podstawą odpowiedzialności.		

UWAGI ZGŁOSZONE W RAMACH OPINIOWANIA
do projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia
(nr UD398 w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów)

Lp.	Przepis	Treść uwagi	Podmiot zgłaszający uwagę	Stanowisko MS
1.	Uwaga ogólna	(...) przedstawiony projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia, proponuje kolejną zmianę cząstkową a nie systemową. System prawa powinien być spójny a zmiany w kodeksach przemyślane. Przykładowo w k.w. w art. 95 k.w. sąd może nałożyć grzywnę maksymalnie do 250,00 złotych, a w projektowanej zmianie mandat może być kilka razy wyższy za inne wykroczenie. Nie jest to spójne.	**Prezes Sądu Rejonowego w Pszczynie**	Uwaga wykracza poza zakres projektowanej ustawy, która nie odnosi się do art. 95 k.w.
2.	Uwaga ogólna	„wg sędziów projekt dotyczy wyłącznie wysokości mandatów karnych, nie odnosi się natomiast do uproszczenia procedury w sprawach o wykroczenia. Tymczasem procedura ta w wielu aspektach pozostaje bardziej sformalizowana niż postępowanie w sprawach o przestępstwa i wymaga pilnego uproszczenia.”	**Prezes Sądu Okręgowego w Szczecinie**	Uwaga wykracza poza zakres projektowanej ustawy.

NIEUWZGLĘDNIONE UWAGI ZGŁOSZONE W RAMACH OPINIOWANIA
do projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia
(nr UD398 w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów)

Lp.	Przepis	Treść uwagi	Podmiot zgłaszający uwagę	Stanowisko MS
1.	Uwaga ogólna	(...) przedstawiony projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia, proponuje kolejną zmianę cząstkową a nie systemową. System prawa powinien być spójny a zmiany w kodeksach przemyślane. Przykładowo w k.w. w art. 95 k.w. sąd może nałożyć grzywnę maksymalnie do 250,00 złotych, a w projektowanej zmianie mandat może być kilka razy wyższy za inne wykroczenie. Nie jest to spójne.	**Prezes Sądu Rejonowego w Pszczynie**	Uwaga wykracza poza zakres projektowanej ustawy, która nie odnosi się do art. 95 k.w.
2.	Uwaga ogólna	„wg sędziów projekt dotyczy wyłącznie wysokości mandatów karnych, nie odnosi się natomiast do uproszczenia procedury w sprawach o wykroczenia. Tymczasem procedura ta w wielu aspektach pozostaje bardziej sformalizowana niż postępowanie w sprawach o przestępstwa i wymaga pilnego uproszczenia.”	**Prezes Sądu Okręgowego w Szczecinie**	Uwaga wykracza poza zakres projektowanej ustawy.